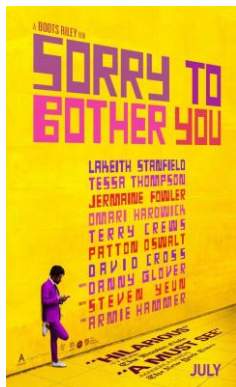

SORRY TO BOTHER YOU / PERDONA QUE TE MOLESTE

Direcció: **Boots Riley**

País: EUA (2018)

Fitxa tècnica

Guió Boots Riley **Fotografia** Doug Emmett **Música** The Coup, Merrill Garbus, Boots Riley, Tune-Yards **Interpretació** Lakeith Stanfield, Tessa Thompson, Steven Yeun, Jermaine Fowler, Armie Hammer, Patton Oswalt, Omari Hardwick, David Cross, Terry Crews, Danny Glover, Michael X. Sommers, Kate Berlant, Robert Longstreet **Durada** 112 min **Gènere** Comèdia **Llengües** Anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Un venedor telefònic amb problemes d'autoestima descobreix la clau per a l'èxit en el negoci. Però quan comença a pujar graons a la companyia, els seus amics activistes denuncien pràctiques laborals injustes. (FilmAffinity)

Crítica

“Audaz”, “excèntrica” i “divertida”, Sorry to Bother You ja és considerada “la pel·lícula política més divertida en molt de temps”.

Cada any, un grapat de pel·lícules es queden perdudes als llombs de la distribució tot i haver tingut una bona rebuda durant l'estrena a festivals, més encara quan la pel·lícula entra en la categoria de cinema “indie”, una denominació que cada vegada es fa més difícil de definir. Aquest és el cas de **Sorry to Bother You**, l'òpera prima de **Boots Riley** que el 2018 va ser elogiada per molts crítics de cinema com la millor comèdia de l'any i com “la pel·lícula política més divertida en molt de temps”, però, la cinta va tenir molt poc ressò més enllà dels Estats Units. Com sol passar amb les pel·lícules “indies americanes”, aquesta va ser eclipsada per les superproduccions que cada cap de setmana arriben a les sales de cinema, però també per l'inqüestionable retorn d'**Spike Lee** al cinema militant: *El Infiltrado del KKKlan*; ambdues pel·lícules parlen de l'explotació i el racisme, però la de Riley va més lluny amb les seves ambicions.

En to de sàtira, amb un fum que recorda l'absurd d'**Spike Jonze**, la pel·lícula aprofundeix en la correcció política i el capitalisme més salvatge per canalitzar un entramat d'incorrecció política que representa una dura realitat com, per exemple, l'explotació corporativa, el control dels monopolis, el racisme incrustat a tots els nivells, la gentrificació, entre d'altres temes donen forma a una de les comèdies polítiques més entretingudes. Per això, el guió ha estat considerat com un dels més originals en la història.

Sorry to Bother You ens situa en una versió alternativa d'Oakland en l'actualitat, i segueix Cassius Green (**Lakeith Stanfield**), “Cash”, un venedor telefònic que pateix seriosos problemes d'autoestima. Convençut que l'èxit professional li portarà seguretat, “Cash” investiga totes les claus per ascendir a l'empresa, i aconsegueix l'èxit una vegada que comença a utilitzar el que anomena la seva “veu de persona blanca”. Però el seu ascens a la piràmide provocarà seriosos problemes amb la seva xicoteta Detroit (**Tessa Thompson**), mentre que els seus companys de feina s'organitzen per dur a terme protestes per l'opressió corporativa. És llavors quan “Cash” haurà de decidir entre els seus amics/xicoteta i els seus somnis.

Destacant un aspecte inspirat en artistes visuals com **Michel Gondry**, els crítics han elogiat l'audàcia de **Boots Riley** per satiritzar temes tan amplis i complexos i, fins i tot, per elaborar un discurs més revolucionari que el proposat per Spike Lee a *El Infiltrado del KKKlan* en contextualitzar el racisme en un ambient corporatiu voraç, el consum ètic i l'ascens de classe, així com els desafiaments que afronta la comunitat afroamericana en la societat de consum dominada pels blancs. Aquí la comèdia “es transforma en malson”, mentre que el veritable cor narratiu, diuen els especialistes, és la seva aguda crítica a “l'absència de judici moral que hi pot haver en les persones”.

Els crítics coincideixen que el guió resulta el més original d'aquesta proposta, cosa que no s'havia vist en molt de temps, resultant en una alenada d'aire fresc en què no hi ha res segur, és a dir, no és predictable, res no és genèric o rutinari, al contrari, constantment sorprèn. Gràcies a això ha estat qualificada d’“excèntrica”, “intrèpida”, “exagerada”, “escandalosa”.

Sorry to Bother You és brillant en la seva forma i en el seu missatge, però també pel seu elenc [...]

Per a molts especialistes, és una de les millors comèdies polítiques en anys, per a d'altres, “la pel·lícula perfecta per a la nostra paranoica i distorsionada època actual”. Sigui on sigui, **Sorry to Bother You** promet no defraudar.

Alejandra Lomelí – Tomatazos